

ABSTRAKT

Diplomová práce analyzuje čtyři české překlady Blokovy poémy Dvanáct. Zaměřuje se přitom na zhodnocení jejich zdařilosti z perspektivy zásad uměleckého překladu, jak je v české překladové tradici vytyčil J. Levý. Vlastní srovnávací překladovou analýzu předchází esteticko-ideová interpretace díla spolu s nastíněním okolností jeho vzniku a autorovy poetiky.

Z celkem čtyř knižně vydaných překladů jako čtenářsky přijatelné pro současného příjemce můžeme jednoznačně označit pouze poslední dva překlady z pera V. Jestřába a V. Daňka, přestože i překlad renomovaného překladatele B. Mathesia má nesporné literárně-estetické kvality a ve své době představoval překlad zdařilý a osobitý. Zcela první překlad, jehož autorem je mladičkový J. Seifert, je z translátologického hlediska přijatelný nejméně, roli však – stejně jako v případě přetlumočení Mathesiova – hraje i jeho zřetelná jazyková zastaralost (projevující se na více rovinách). Překlady Jestřába a Daňka se přitom výrazně odlišují co do naturalizujícího a exotizujícího přístupu; vzhledem k tomu, že vznikaly prakticky současně, ukazují takové odchylky na osobité výrazové sklony každého překladatele. Jedná se v obou případech o překlady kvalitní, i když obsahují dílčí nedostatky.

Klíčová slova:

Alexandr Blok, poéma Dvanáct, umělecký překlad, česká teorie překladu, srovnávací analýza, Jaroslav Seifert, Bohumil Mathesius, Vojtěch Jestřáb, Václav Daněk